

בהתחלה כתוב שוממה וריקה  
 כתרנגומו, אחר כך נתקנה  
 והתישבה וקבלה זרע ודשאים  
 ועשבים ואילנות כראוי,  
 והוציאה אותם אחר כך.  
 והמאורות גם כן לא שמשו  
 אורות שלהם עד שהצטרף.

יהי מארת ברקיע השמים ומארת  
 כתיב חסר, להכליל נחש הרע  
 שהטיל זמה ועשה פרוד  
 שהשמש לא משמש עם לבנה.  
 מארת - קללות. ועל זה גרם  
 שהתקלה הארץ, שכתוב  
 ארורה האדמה. ולכן מארת  
 כתוב אחד. יהי מארת - זו  
 הלבנה. רקיע השמים - זו  
 השמש. ושיניהם בכלל אחד  
 להזדווג להאיר העולמות למעלה  
 ולמטה. ממשמע שכתוב על  
 הארץ ולא כתוב בארץ, שמשמע  
 למעלה ולמטה, חשבון של הכל  
 בלבנה הוא.

רבי שמעון אמר, גימטריאות  
 וחשבון תקופות ועבורים - הכל  
 הוא בלבנה, שהרי למעלה אינו.  
 אמר לו רבי אלעזר, ולא? והרי  
 כמה חשבונות ושעורים עושים  
 החברים? אמר לו, לא כך! אלא  
 החשבון עומד בלבנה, ומשם  
 יכנס האדם לדעת למעלה. אמר  
 לו, והרי כתוב והיו לאתת  
 ולמועדים? אמר לו, לאתת  
 כתוב חסר. אמר לו, הרי כתוב  
 והיו? אמר לו, היות כלם שיהיו  
 בו, פאוצר זו שמתמלא מהכל.  
 אבל החשבון של הכל הוא  
 בלבנה.

בא ראה, יש נקדה אחת ומשם  
 הראשית למנות, שהרי מה  
 שלפנים של אותה נקדה לא  
 נודע ולא נתן למנות, ויש נקדה  
 למעלה נסתרת שלא התגלתה  
 כלל ולא נודעה, ומשם הראשית  
 למנות כל נסתר ועמק. כך גם יש נקדה למטה שהתגלתה, ומשם הוא ראשית לכל חשבון ולכל

ולכתר אתתקנת ואתיישבת וקבילת זרעא  
 ודשאין ועשבין ואילנין כדקא יאות, ואפיקת  
 לון לבתר. ומאורות הכי נמי לא שמשו  
 נהורא דלהון עד דאצטרף: (דף מו ע"ב).

יהי מארת ברקיע השמים (ד"א מארת כתיב חסר),  
 לאכללא חויא בישא דאטיל זוהמא  
 ועבד פירוודא דלא משמש שמשא בסיהרא.  
 מארת לווטין, ועל דא גרים דאתלטייא  
 ארעא דכתיב ארורה האדמה, ובגין כך  
 מארת כתיב, חד, יהי מארת דא סיהרא.  
 רקיע השמים דא שמשא, ותרווייהו בכללא  
 חדא לאזדווגא לאנהרא עלמין לעילא ותתא.  
 משמע דכתיב על הארץ ולא כתיב בארץ  
 דמשמע לעילא ותתא, חושבן דכלא בסיהרא  
 הוא.

רבי שמעון אמר גימטריאות וחשבון  
 תקופות ועבורין פלא הוא בסיהרא,  
 דהא לעילא לאו איהו. אמר ליה רבי אלעזר  
 ולא והא כמה חושבנן ושיעורין קעבדי  
 חברייא. אמר ליה לאו הכי, אלא חשבנא  
 קיימא בסיהרא ומתמן יעול בר נש למנדע  
 לעילא. אמר ליה והא כתיב והיו לאותות  
 ולמועדים. אמר ליה לאתת כתיב חסר. אמר  
 ליה הא כתיב והיו, אמר ליה הויין פלהון  
 דיהוון ביה, פאספוקא דא דאתמלייא מפלא,  
 אבל חושבנא דכלא בסיהרא הוא.

תא חזי, נקודה חד אית ומתמן שירותא  
 לממני, דהא מה דלגו דההיא נקודה לא  
 אתידע ולא אתייהב לממני, ואית נקודה  
 לעילא סתים דלא אתגליא כלל ולא אתידע  
 ומתמן שירותא לממני כל סתים ועומקא. הכי  
 נמי אית נקודה לתתא דאתגליא, ומתמן הוא  
 למנות כל נסתר ועמק. כך גם יש נקדה למטה שהתגלתה, ומשם הוא ראשית לכל חשבון ולכל

שירותא לְכַל חוֹשְׁבְנָא וּלְכַל מְנַן, וְעַל דָּא  
 הָכָא הוּא אַתְר לְכַל תְּקוּפוֹת וְגִימְטְרִיאֹת  
 וְעִבּוּרִין וְזִמְנִין וְחִגֵּי וְשַׁבְתֵּי. וְיִשְׂרָאֵל דְּדַבְּקֵי  
 בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲבָדֵי חוֹשְׁבֵן לְסִיְהָרָא  
 וְאַנּוּן דְּבִקִּין בִּיה וְסִלְקִין לִיה לְעִילָא, דְּכַתִּיב,  
 (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם וְגו' :

יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה, אָמַר רַבִּי  
 אֶלְעָזָר הָא אוֹקְמוּהָ דְאַנּוּן מִיִּין  
 רְחִישׁוּ וְאוּלִידוּ כְּגוּוֹנָא דְלְעִילָא וְהָא אַתְמָר.  
 יְעוּפָה יְעוּפָה עַל הָאָרֶץ. יְעוּפָה מִיִּבְעֵי לִיה, מַהוּ  
 יְעוּפָה.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן רְזָא הוּא. וְעוּפָה דָּא  
 מִיִּכָּא"ל דְּכַתִּיב, (ישעיהו ו) וַיַּעַף אֵלַי אֶחָד  
 מִן הַשָּׁרְפִים. יְעוּפָה (ד"א ל"ג יְעוּפָה מִיִּבְעֵי לִיה אֱלֹא) דָּא  
 גְּבַרְיָא"ל דְּכַתִּיב, (דְּנִיאל ט) וְהָאִישׁ גְּבַרְיָאֵל אֲשֶׁר  
 רְאִיתִי בְּחִזּוֹן בְּתַחֲלָה מוֹעֵף בִּיעָף. (ד"א ל"ג וְדָא הוּא  
 יְעוּפָה), עַל הָאָרֶץ (נ"א דָּא אֲלִיָּהוּ דְאֲשַׁתְּכַח תְּדִיר בְּאַרְעָא וְלֹא  
 מִסְטְרָא דְאַבָּא וְאַפָּא אֲשַׁתְּכַח דְאִיהוּ (ס"א וְאִיהוּ טָאֵם עֲלִמָּא) בְּד' טָאֵסִין  
 דְּכַתִּיב, (מַלְכִּים א יח) וְרוּחַ ה' יִשְׁאֵף עַל אֲשֶׁר לֹא אֲדַע. וְרוּחַ ה' חִד. וְשִׁאֵף  
 תְּרִין. עַל אֲשֶׁר תִּלְת, לֹא אֲדַע אַרְבַּע. עַל פְּנֵי דָּא מִלְּאֵף הַסּוּת) דְּהוּא  
 (אִית דְּלֹא גַרְסִי) (חֲשׂוּף אַרְעָא. עַל פְּנֵי) (נ"א אֲחֻשׁוּף פְּנֵי עֲלִמָּא וְכַתִּיב בִּיה  
 וְחֻשׁוּף עַל פְּנֵי תְּהוֹם), רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם. כְּדָאֲמַרְן עוֹלָה  
 וּמִשְׁטִינ וְכו'.

אָמַר רַבִּי אַבָּא וְהָא מִלְּאֵף הַסּוּת בְּשַׁנֵּי  
 אַתְבְּרִי. אֱלֹא עַל הָאָרֶץ דָּא רְפָא"ל  
 דְאִיהוּ מְמַנָּא לְאַסּוּוֹתָא דְאַרְעָא דְבְּגִינְיָה  
 אַתְרַפִּיאַת אַרְעָא וְקִיִּים בְּר נֶשׁ עֲלָה וְרַפִּי לְכַל  
 חִילִיָּה. עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם דָּא אוּרִיא"ל,  
 וְכִלָּא הוּא בְּקָרָא.

וּבְגִין כְּף כְּתִיב בְּתַרְיָה וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת  
 הַתַּנִּינִים הַגְּדוֹלִים. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר  
 (ד"א הָא אוֹקְמוּנָא אֱלִין לְוַתְּמֵן וְכַת וּוּגֵי). אֱלִין אַנּוּן שְׁבַעִין  
 מְמַנָּן רַבְרָבָן עַל שְׁבַעִין עַמִּין, וּבְגִין כְּף

מְנַן, וְעַל זֶה פֶּאן הוּא הַמְּקוֹם  
 לְכַל הַתְּקוּפוֹת וְהַגִּימְטְרִיאֹת  
 וְהַעִבּוּרִים וְהַזִּמְנִים וְחִגֵּים  
 וְשַׁבְתוֹת. וְיִשְׂרָאֵל שְׁדַבְּקִים  
 בְּקִדְשׁוֹ בְּרוּךְ-הוּא, עוֹשִׂים  
 חֻשְׁבוֹן לְלִבְנָה, וְהֵם דְּבָקִים בּוֹ  
 וּמַעֲלִים אוֹתוֹ לְמַעְלָה, שְׁכַתוּב  
 (דְּבָרִים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּיה'  
 אֱלֹהֵיכֶם וְגו'.

יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה.  
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הָרִי פְּרִשׁוּהָ  
 שְׁאוּתָם מִיִּם רְחִישׁוּ וְהוּלִידוּ כְּמוֹ  
 שְׁלַמְעֵלָה, וְהָרִי נֶאֱמַר. וְעוּפָה  
 יְעוּפָה עַל הָאָרֶץ - יְעוּפָה צְרִיף  
 לְכַתְּב, מַה זֶה יְעוּפָה ?

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, סוּד הוּא, וְעוּפָה  
 זֶה מִיִּכָּא"ל, שְׁכַתוּב (ישעיהו) וַיַּעַף  
 אֵלַי אֶחָד מִן הַשָּׁרְפִים. יְעוּפָה -  
 (ד"א יְעוּף צְרִיף לו, אֱלֹא) זֶה גְּבַרְיָא"ל,  
 שְׁכַתוּב (דְּנִיאל ט) וְהָאִישׁ גְּבַרְיָאֵל  
 אֲשֶׁר רְאִיתִי בְּחִזּוֹן בְּתַחֲלָה מִעַף  
 בִּיעָף. (ד"א וְהוּוּ יְעוּפָה). עַל הָאָרֶץ - (וְהָ  
 אֲלִיָּהוּ שְׁנַמְצָא תְּמִיד בְּאָרֶץ וְלֹא מִצַּד שֶׁל אַבָּא  
 וְאַמָּא הוּא. נְמַצָּא שְׁהוּא (כֹּס אֶת הַעוֹלָם) בְּאַרְבַּע  
 טִיסוֹת, שְׁכַתוּב וְרוּחַ ה' יִשְׁאֵף עַל אֲשֶׁר לֹא אֲדַע.  
 וְרוּחַ ה' - אַחַת. יִשְׁאֵף - שְׁתַּיִם. עַל אֲשֶׁר - שְׁלֹשׁ.  
 לֹא אֲדַע - אַרְבַּע. עַל פְּנֵי - זֶה מִלְּאֵף הַסּוּת)  
 שְׁהוּא (מִחֻשׁוּף הָאָרֶץ. עַל פְּנֵי - מִחֻשׁוּף פְּנֵי  
 הַעוֹלָם, וְכַתוּב בּוֹ וְחֻשׁוּף עַל פְּנֵי תְּהוֹם). רְקִיעַ  
 הַשָּׁמַיִם - כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ עוֹלָה  
 וּמִסְטְטִין וְכו'.

אָמַר רַבִּי אַבָּא, וְהָרִי מִלְּאֵף  
 הַסּוּת בְּשַׁנֵּי גְּבַרְיָא? אֱלֹא עַל  
 הָאָרֶץ זֶה רְפָא"ל, שְׁהוּא מְמַנָּה  
 עַל רְפּוּאַת הָאָרֶץ, שְׁבַגְלָלוּ  
 גְּרַפְּאֵת הָאָרֶץ, וְקִיִּים בְּזֵן אָדָם  
 עֲלִיָּה וּמְרַפָּא לְכַל כַּחוּ. עַל פְּנֵי  
 רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם - זֶה אוּרִיא"ל.

וְהַכֹּל הוּא בְּפִסְוּק.  
 וְכֵן כְּתוּב אַחֲרָיו וַיִּבְרָא אֱלֹהִים  
 אֶת הַתַּנִּינִים הַגְּדוֹלִים. אָמַר רַבִּי  
 אֶלְעָזָר (ד"א הָרִי בְּאַרְטוּ אֱלֹו לְוַתְּמֵן וְכַת וּוּגֵי)  
 אֱלֹהִים שְׁבַעִים מְמַנִּים גְּדוֹלִים  
 עַל שְׁבַעִים הַעַמִּים, וְלָכֵן גְּבַרְיָאוּ